Mizah

— Sandık başında bulunup bazı şeyler öğrenmeğe geldim.
— Müfettiş misiniz?
— Hayır, Zati Sungurum!

FIKRALAR

Doğru Lâf

Doktor XX nüktenin sırası geldi mi çenesini tutamaz. Bir arkadaşı hastalanmıştı. Gitti, muayene etti; iş kötü, adamcağız yolcu.. Tabiî renk vermedi amma, bir reçete verdi.

Ertesi sabah beklediği haberi aldı: Arkadaşı ölmüş!

Yakınlarından biri:

— Yahu, dedi. Hastan ölmüş, ayni zamanda arkadaşındı ve biraz sonra cenazesini kaldıracaklar. Niye gitmiyorsun?.

O, sakin bir tavurla cevap verdi:

— Ben, kendi eserimi temaşadan zevk almam!

Bernar Şo

Bu uzun sakallı, zeki muharrir öldürülen Yogoslav kralı Aleksander'in zamanında Yugoslavya'ya gelmişti. Kendisine dehşetli ikramda bulundular. Bizzat kral kendisini yemeğe alıkoydu.

Şov, Yogoslavya'da dolaşırken kralın emrile arkasına dört adam takılmıştı. O nereye gitse bir gölge gibi peşinden ayrılmıyorlardı. Şov, bir lokantada yemek yese, bu adamlar hemen ondan önce davranıp hesabı görüyorlar, Şov garsonu çağırdığı zaman şu cevabı alıyordu:

— Borcunuz yoktur efendim!

Kahvede, lokantada, tramvayda, otobüste, otelde hep ayni cevap!

Nihayet Şov, gazetesine şöyle bir telgraf çekti:

— İngiliz'ler, Iskoçya'lılar! Koşunuz, buraya, Yugoslavya'ya geliniz. Burada işler okadar çok iyi gidiyor ki; yakında hiç iyi gitmiyeceğe benziyor.

Nasıl Yapsın...

Çallı İbrahim, elinde kiloluk bir rakı şişesiyle Divanyolundan geçiyordu. Birden yanında hususî bir otomobil durdu, içinden biri yere atladı. Baktı: Fahrettin Kerim.

O, Çallı'ya çıkışmağa başladı:

— Gine mi rakı? Şu yüzünün haline bak. Gözlerinin altı çökmüş. Yakında yataklara düşecek, öleceksin. Yazık değil mi senin gibi bir sanatkâra, acımıyor musun kendine? vazgeç şu rakıdan!

Çallı boynunu büktü:

— Pekalâ, dedi. Vazgeçeceğim!

— At öyleyse elinden şu şişeyi!

Çallı masum bir tavırla boynunu büktü:

— Atamam, dedi. Çünkü hepsi benim değil. Yarısı Rıza Çavdarlı'nın, otelde bekliyor.

— Öyleyse dök kendi payını!

Çallı.

— Yapamam!

Dedi. şişeyi gösterdi ve ilâve etti:

— Çünkü, Çavdarlı'nın payı üst tarafta!

Misâfir

Eski koşucu Besim malûm. Araba yakın bir esmerdir. (XX) le pek ahpaptır. Ekseri akşamlar onda yatar. (XX) bir akşam tek başına bara gitmiş, Jozefin Baker'in ırkından bir kızla anlaşmış, onu evine getirmişti. Ertesi sabah, (XX) in işe gitme saatinde uyanmadığını gören annesi, küçük torununu onun odasına gönderdi. Çocuk usulca kapıyı açtı: (XX) in birisiyle yattığını görünce geri döndü:

— Şey, dedi. Misafir var. Dayım Besim ağabeyimle gelmiş, koyun koyuna yatıyorlar.

Tebrik

Ercüment Behzat, Vedat Nedim'in (Kör) adlı piyesini oynamıştı. Tiyatrodan çıkarken Doğan Nadiy'e rastladı, Doğan:

— Tebrik ederim Ercüment Behzat, dedi. Senin hakikaten bir dâhî olduğuna inandım.

Ercüment, teşekkür etmeğe davranırken Doğan onun sözünü kesti:

— Şu Vedadı hiç sevmem, dedi. Onu mahvetmek için, elimdeki koca Cumhuriyet gazetesiyle yıllardır uğraştım, muzaffak olamadım, fakat sen, adamın piyesini bir defa oynadın ve derhal rezil ettin. Tebrik ederim!

Düşmek Tehlikesi

Geçenki yağmurlu gündü Cemaleddin Saracoğlu, Kadıköy vapur iskelesinden koşarak geçti, vapura atlarken ayağı kaydı: sendeledi. Refi Cevat Ulunay hemen kolundan tuttu!

— Aman patronum, dedi, dikkat et, düşeceksin!

Cemalettin kendinden emin bir tavırla:

— Yok canım, korkma, dedi. Ben düşmem!

Ulunay mırıldandı:

— Ne garip iştir? Bugünlerde bütün Saracoğulları ayni şeye inanıyorlar.

Çapdefteri

Seçimler yaklaştığı için her üç partinin de nasıl çalıştığını, çeşitli işlerini hangi semtlerde oturan insanlara yaptırdığını öğrenmek istedik ve bizim kapıkulunu bu vazifeye tayin ettik.

Onun not defterine kayit ettiklerini tarihi bir vesaik olarak okurlarımıza sunuyoruz.

Partilerin seçim propagandalarını yapanların oturdukarı semtler:

C. H. P. nin — Boğazkesende

D. P. nin — Cellâtçeşmesinde

M. K. P. nin — Baltalimanında.

★

Partilerin fikir tarafını idare edenlerinin oturdukları semtler:

C. H. P. nin — İnadiye'de

D. P. nin — Fikir tepesinde

M. K. P. nin — Denizaptalda.

★

Partilerin para tarafını idare edenlerin oturdukları semtler:

C.H.P. nin — Sormagirde

D.P. nin — İhsaniye'de

M. K. P. nin — Altunizade.

★

Partilerin en çok üyeleri bulunan semtler:

C.H.P. nin — Etyemez

D.P. nin — Çatladıkapı

M.K.P. nin — Oğlakçılar.

★

Partilerin en çok rey alacakları semtler:

C.H.P. nin — Azapkapısı

D. P. nin — Abideihürriyet caddesi

M. K. P. nin — Kalenderhane.

★

Parti mensuplarının günlük yemek listeleri:

C.H.P. — Oturtma, yalancı dolma, piyaz, vezirparmağı

D. P. — Millet beğendi, haşlama, imam bayıldı, gözleme

M.K.P. — Bermutat kuzu başı, kuzu kapaması, kuzu döner, kuzu kestanesi.

SAYI: 2 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 19 TEMMUZ 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

HER CUMA GÜNÜ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ, MEMLEKET MECMUASI

BAŞKÖŞEDEN

AÇ SİNEKLER...

Adamın biri seyahate çıkmış, yolu Mısır'a düşmüş. Nil kenarında dolaşırken, yere çömelmiş, yırtık pırtık harmaniyeli, kadidi çıkmış bir fellâha rastgelmiş. Bir de yüzüne bakmış ki: Hayret! Trahomlu gözlerinin boşlukları yüzlerce sineklerle dolu... Söyle uzaktan baktınız mı, fellâhın kara bir güneş gözlüğü kullandığını sanmak işten bile değil... Adamcağız, fellâhın bu Evin Sultan sabrını geçen tahammülü karşısında dayanamamış:

— Yahu! demiş. Ufak bir el hareketile şu gözlerini oyan sinekleri kovsan olmaz mı?

Fellâh, kabil olduğu kadar kımıldamamağa gayret ederek, mırıldanmış:

— Lâ, ya seydi! Çünkü bu, gözümdekiler nasıl olsa karınlarını doyurdular, şimdi rahat rahat oturuyorlar; onları kovarsam bu sefer yenileri, açları konarlar...

Bazı iri göbekliler müstesna, hemen bütün millet, cellât elinden yakasını kurtarmış gibi, sokaklarda fır dönüyor ve:

— Demokrasi, demokrasi!!

Diye sevinçten hop oturup hop kalkıyor.

Acaba bu hareketimizle gözlerimize konan sinekleri ürkütmüyor muyuz?

Onlar kanatlarını çırparak: «Pırrr!» diye havalanır kavalanmaz, acaba yenileri ve açları büyük bir dehşetle tekrar gözlerimize hücüm etmiyecek, bizi «Demokrasi» istediğimize bin kerre pişman etmiyecek mi?

Acaba, demokrasiden dem vuranlar karşısında boynunuzu mütevekkilâna bükerek, fellâhın o yaman bir tecrübeye dayanan hâkimane sözlerini mi tekrarlasak:

— Lâ, ya sedi!...

Mizahçı

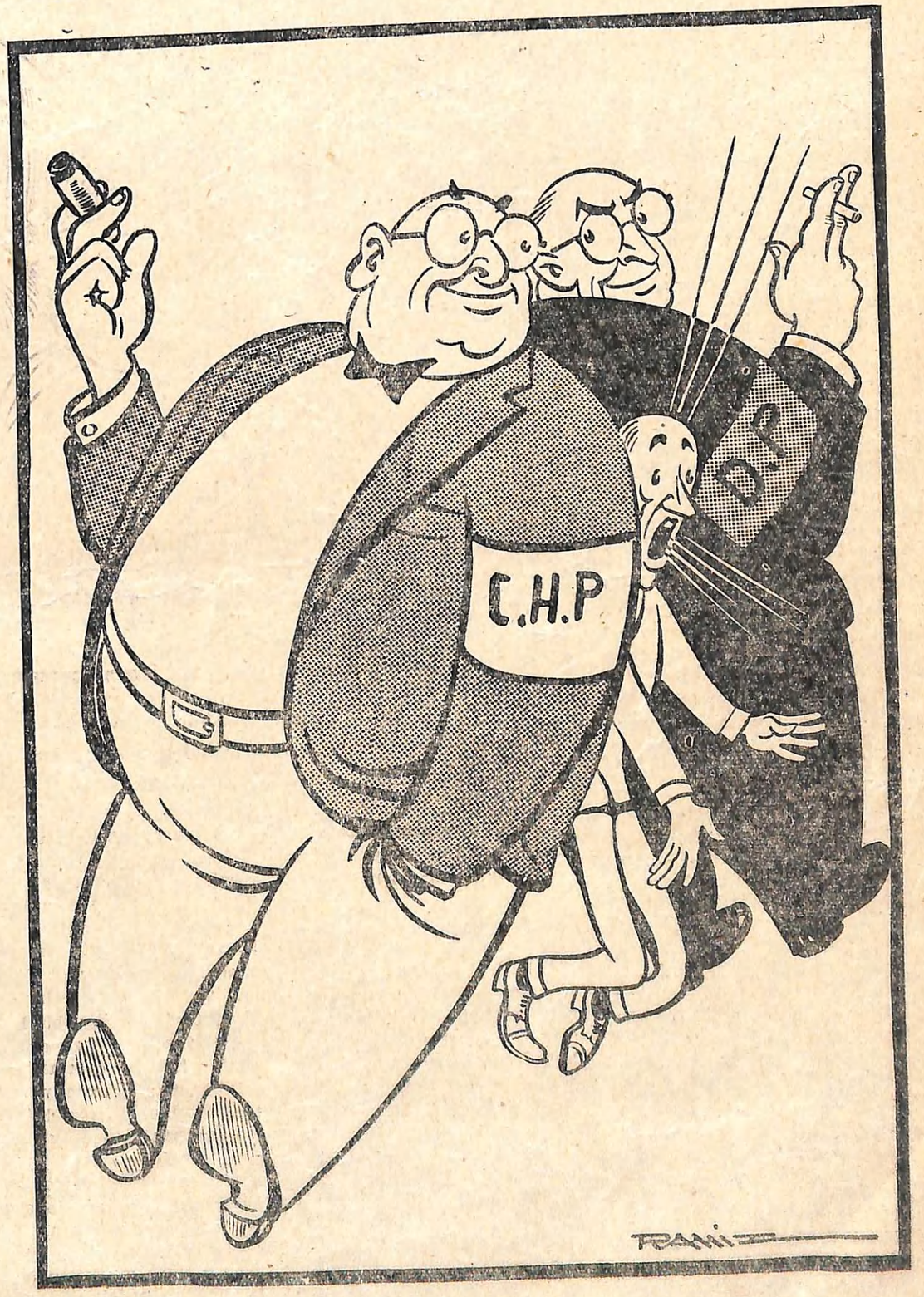

C. H. P. — Ben halka dayanıyorum!
D. P. — Ben de halka dayanıyorum!
Halk — Ben de aranızdaki rekabete dayanıyorum!

Peşrev

Seni Seçiyorum !

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Pire ve tahtakurularının seni rahatsız etmemesi için şayet D. D. T. de aldı isen, Pazar akşamına kadar geceleri rahat rahat, mışıl mışıl uyuyabilirsin: çünkü, reyimi sana vereceğim.

Vakıa, millet vekili olduktan sonra, seçim propagandası esnasında söylediğin bütün lâfları, ettiğin bütün vaidleri, yarı aç, yarı tok dolaştığın günleri unutacak, elini şakağına dayadığın zaman millet ve memleket işleri yerine:

— Acaba bu akşam yemeğimi nerede yesem?

Diye düşüneceksin ama, hiç olmazsa köylerin yol, şehirlerin doktor, hastane, imar ve halkın biraz olsun refah beklediğini bileceksin!

Biliyorum: «tetkik seyahatı» namı altında deniz kenarlarında serinlemek, yaylalarda göbek şişirmek için bedava bindiğin trendeki mebus kompartimanına tek başına kurulacak, perdeleri indirerek fosur fosur uyuyacaksın ama; halkın dört kişilik kompartimanlara sekiz, on ve daha fazla sokulduğunu bilecek; bir zamanlar kendinin de bu mebus kompartımanları önünde, ellerin pantalonunun cebinde diş gıcırdatarak dolaştığını hatırlıyacaksın!

Biliyorum: sınıf dönmekten gözleri kararmış, âdeta sarhos olmus, orta mektebi zorbelâ bitirmiş. Teyzezadeni, herhangi bir devlet dairesindeki barem harici ihtisas mevkiine dört yüz lira aylıkla yerleştireceksin ama; komşunun Galata kulesi kadar yüksek mektep şahadetnamesi olan zeki, çalışkan, namuslu oğlunun issiz olduğunu, kapı kapı sürttüğünü, pabuç eskittiğini bileceksin.

Biliyorum: birinci mevki tramvaya ön taraftan binecek ve sana, gayet nazik bir tavırla:

— Efendim, buradan binmek yasaktır!

Dedikleri zaman, bir baba hindi gibi kabaracak, gözünün birini yarı kısıp birini haddinden ziyade açacak, kaşının birini aşağı indirip birini yukarı kaldıracak, ağzını çarpıtacak ve dudaklarının sol tarafı sımsıkı kapalı iken sağ tarafını azıcık açacak, duyanların ödünü koparan ve dehşetli bir patlamayı andıran acaip bir sesle bir tek kelime söyliyeceksin:

— Mebus!...

Bletçi, kontrol, vatman yerlere kadar eğilir; vebalı, frengili, bitli bir adammışsın gibi geçerken sürünmiyesin diye yolcular birbirine sokulur ve sana yol açarken, durak yerlerinde tramvay beklediğimiz eski günleri hatırlıyacaksın: hani, birinci mevkiler geldiği zaman başımızı çevirdiğimiz; tıklım tıklım, salkım salkım ikinci mevkilere bindiğimiz, ineceğimiz yerden bir durak evveline kadar kondöktür gelmemişse, bilet parasını vermeden aşağı atladığımız eski günleri...

Biliyorum: İnhisar maddeleri fiatlarının en hararetli bir taraftarı olacaksın! Cigara fiatlarının, rakı fiatlarının, kahve, çay fiatlarının indirilmemesi için takrir üstüne takrir, teklif üstüne teklif yağdıracaksın! Ama; rakının 250 gramlık şişesine 190 kuruş veremediğin için tahta kurusu kokan renkli ispirto, en ucuzu o olduğu için köylü cigarası içtiğin, dazıra dazır kahve kahve sürterek bir çay, bir kahve ısmarlayacak ahbap aradığın günleri hatırlayacaksın!

Biliyorum: gazete ve gazeteci düşmanı kesileceksin! Ama, haksızlığa uğradığın ve izzeti nefsin kırılmış bir halde evine bedbin döndüğün akşamlar o gazetelerde okuduğun: Hükûmete, şuna, buna çatan, halkın menfaatı için kaleme alınmış yazıları nefes bile almadan su içer gibi okuduğunu ve onlardan aldığın cesaretle kendinde yaşamağa kuvvet bulduğunu ve bu güzel günleri beklediğini unutmıyacak ve unutamıyacaksın!

kapına gelecek ricacılara:

— Evde yok!

Dedirteceksin ama, bir zamanlar bizzat kendinin de böyle millet vekili kapılarından ters yüzüne geri çevrildiğin zaman ettiğin ağız dolusu küfürleri hatırlıyacaksın!.

Biliyorum: hiç bir iş yapmıyacak, meclise teklif edilen kanunlar üzerinde kafa yormıyacak, düşünmeyecek, kabul etmek için hemen parmağını kaldıracak, bektaşi fıkarası gibi hemen (hu!) yu basacaksın ama, hiç olmazsa memlekette yapılması lâzım olan birçok şeyler olduğunu, halkın parasını beyhude yere işgenbene indirdiğini bileceksin ve belki bir gün nefis mürakabesi yaparken yüzün kızaracaktır.

İşte aziz dostum, bütün bunlar için reyimi sana veriyorum.

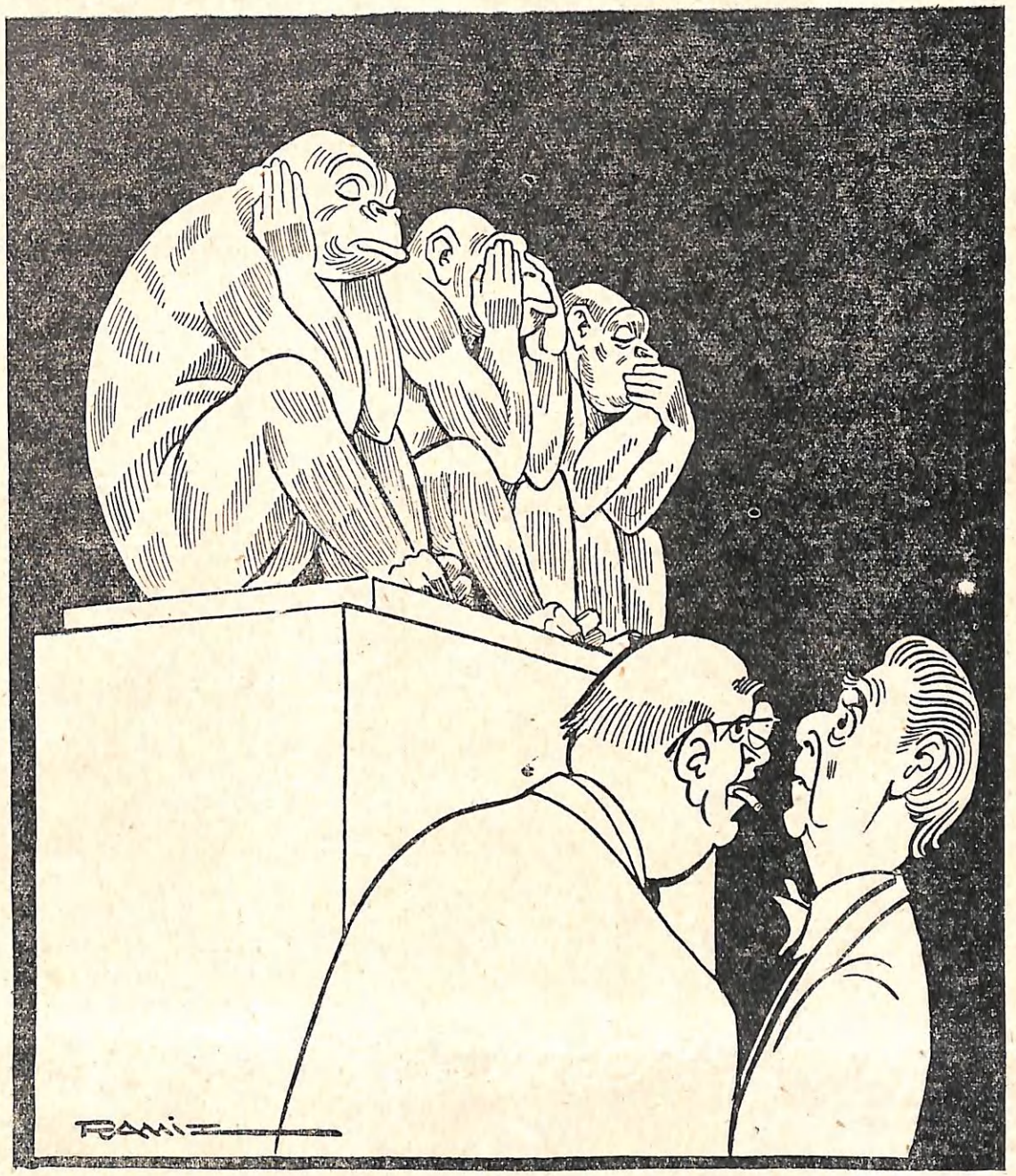

— İşte Çinlilerin meşhur heykeli; görme, söyleme, işitme.
— Ay Çinde de mi C. H. P. nin şubesi var!

Sandık Başında...

Aldı Faruk Dereli,
Bakalım neler dedi?

Fırkaların sayısı çıksa da şimdi kırka
Fırkaların şahıdır yine bizim bu fırka!

Aldı Kenan Öner,
Bakalım neler dedi?

Yine şahız diyerek sürecekler saltanat,
Bu şaha kiş demezsek ne kol kalır, ne kanat!

Aldı Nuri Demirağ,
Bakalım neler dedi?

Biz dururken kanattan bahseden böyle kimdir?
Biz kola karışmayız, fakat kanat bizimdir!

Aldı Faruk Dereli

Düşünün, yirmi üç yıl süren cumhuriyeti,
Biz yerine getirdik neyse halkın niyeti...

Aldı Kenan Öner

Eski yıllar tarihte bayram gibi sayılı,
Biz şimdilik analım şu geçen birkaç yılı!

Aldı Nuri Demirağ

Son yılları anarsak insanda can mı kalır?
Değişmez gelirli de darlar kadar daralır!

Aldı Faruk Dereli

Bize oy verirseniz olursunuz bahtiyar,
Yeşil saha kesilir baştan başa bu diyar.

Aldı Kenan Öner

Bahtiyarlık saraydır, saadet malihulya;
Hani memur baylara vadedilen fasulya?..

Aldı Nuri Demirağ

Saadet piyangosu yarın bize vuracak,
Uçaklarım sizleri göklere uçuracak!

Aldı Faruk Dereli

Tek fırkadan olsa da yeni meclis tamamen,
Oybirliği dinlemez, eski usule rağmen...

Aldı Kenan Öner

İhtiyatı bırakmaz artık bu millet elden,
Tek fırka sistemini yıkmak ister ezelden!

Aldı Nuri Demirağ

Ne demekmiş meclise yerleşmek tek kabile?
Tek adam girse bizden yeter de artar bile!

Seçmen

Bilmem, bu zorlu işi ne yolda atlatmalı?
Yazı mı, tura mıdır deyip oyu atmalı!

Deyüp kestiler!

Deli Ozan

Sandalye Meselesi...

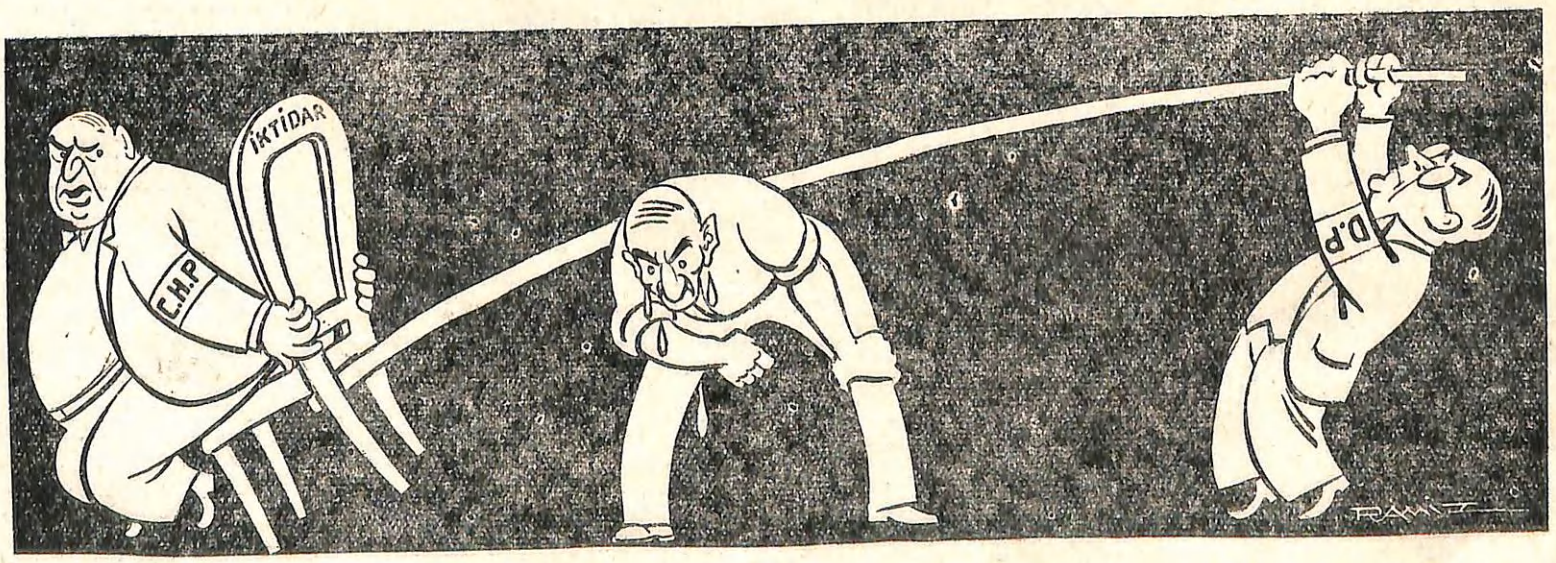

D. P. — Dişini sık, onları yuvarlayup biz oturacağız...
Halk — Yani ben mi oturacağım?
D. P. — Yok canım, biz dedik a ...!

Küçücük Hikâye

BAHANE

Nihalin annesi çoktandır uğramadığı bir arkadaşının hatırını sormak için günü birlik misafirliğe gitmesiyle, Erolun yukarı kata fırlaması bir olmuştu.

Erol Nihalle epey zamandır ahbaplığı ilerletmişti. Fakat aralarındaki fikir anlaşmazlığını halâ gideremişlerdi.

Erolun Siyah dediği, Nihal için Beyazdı.

Denize bakan taraçanın yeşilbeyaz tentesi altında hasır koltuklara karşılıklı oturdular. Nihal eliyle buzlu çilek şurubu yapmış ve şimdi ona son zamanlarda okuduğu bazı garip mevzulardan bahsediyordu... «Gizli ilimler» e dair bilgiler edindiğini, meselâ insanın aklından neler geçtiğini anlamak mümkün olduğunu söylüyordu... Erol:

— Olamaz, dedi.

— Neden?

— Meselâ şimdi benim aklımdan geçeni bilebilir misin?

— Dur bakayım...

Nihal yanağının üzerine düşen kumral bir saç demetini ince parmaklarile geriye iterek iri siyah gözlerile Erolu «emer gibi» yüreğine sindire sindire inceliyordu.

Bu sırada Erolun esmer yüzünde çılgın bir ifade şahlandı.

— Bilemiyorsun, dedi... Bilsen, derhal seni öpmekliğime müsaade edersin. Çünkü şu dakikada seni öpmek aklımdan geçiyordu.

Nihalin yanakları, henüz birer yudum içtikleri çilek şurubunun rengi gibi pembeleşti. Fakat gene itidalini bozmadan:

— Öpmek meselesi kadınla erkek arasında karşılıklı bir istek meselesidir, dedi.

Erol itiraz etti:

— Yanılıyorsun Nihal... Benim kanaatımca erkek, istediği zaman, kadını öpebilir.

— Saçma...

Nihal tehlikeli bir mevzua girmiş olduğunu anlıyordu. Erolun dudaklarındaki taşkın ve kabarık isteği karşılıksız bırakmanın, o anda, kendi hesabına da bir kayıp olacağını düşünmekle beraber onun fikirlerini daima çürütmek suretile üstün çıkmak hırsından da kurtulamıyordu.

— Nasıl olur canım, dedi.. Meselâ ben şimdi sana kendimi öptürmek istemiyorum. Buna sen nasıl muvaffak olabilirsin?

Erol yerinden kalktı; Ve:

— İşte şöyle... diyerek, ona yaklaşmak istediyse de; Nihal bir pars hücumuna uğramış korpe bir ceylan gibi güzel gözlerini açarak taraçadan içeriye doğru kaçtı.

Erol peşinden koşarak gitti.

O sırada taraçanın karşısında mavi, engin bir deniz değil de daha yüksek bir evin penceresi ve oradan kendilerini dürbünle seyreden bir meraklı bulunsaydı goreceği manzara şu olacaktı:

Erol Nihali bir kanapenin arkasından ötekine kovalıyor ve Nihal, her defasında ufak bir şaşırtma ile bir başka engelin arkasına geçiyordu. Eğilip kalktıkça Nihalin bazan dizleri daha yukarılara kadar açılıyor; bazı defalar göğsünün içerisi görünüyordu.

Nihal utanç duygulariyle bunları örtmeğe çalışırken zaman kaybediyor ve Erol bir atmaca gibi tam pençesini konduracağı sırada bir kere daha sıçrayor ve o, ceylân çevikliğile piyanonun kanadı arkasına geçiyordu.

Fakat bu manevra uzun sürmedi. Erolun stratejisi bu yaman kıvrak sevgiliyi bir köşeye kıstıracak kadar mesafeyi daraltmıştı.

Dürbünü biraz daha ayarlıyalım. Buğulanan camlarını silelim:

Bir çekişme, bir karmaşma ve sonra birdenbire yere yuvarlanan iki insan vücudunun iki dakika öylece kalarak tekrar ayaga kalkması, Erola davayı kazandırmıştı.

Nihal, küçük dudakları şimdi bir gül gibi titriyerek, dargın fakat kınsiz bir bakışla Erolun beyaz düşerine dalmıştı.

Bir müddet öyle birbirlerine kaldılar.

Sonra Nihal sesini dikleştirerek:

— Olmadı, dedi... Kat'iyyen kabul etmem. Benim ayagım kaydı... Sen bundan istifade ettin. Yoksa öpemezdin. Tecrübeyi yenilemegi teklif ediyorum.

Erol, teklifi memnuniyetle kabul etti.

Fakat bu ikinci tecrübe, atılgan deliganlıyı birdenbire durdurdu. Çünkü içeriye Nihalin annesi girdi, bu sebeple on beş gün sonra evlendiler. H. M. E.

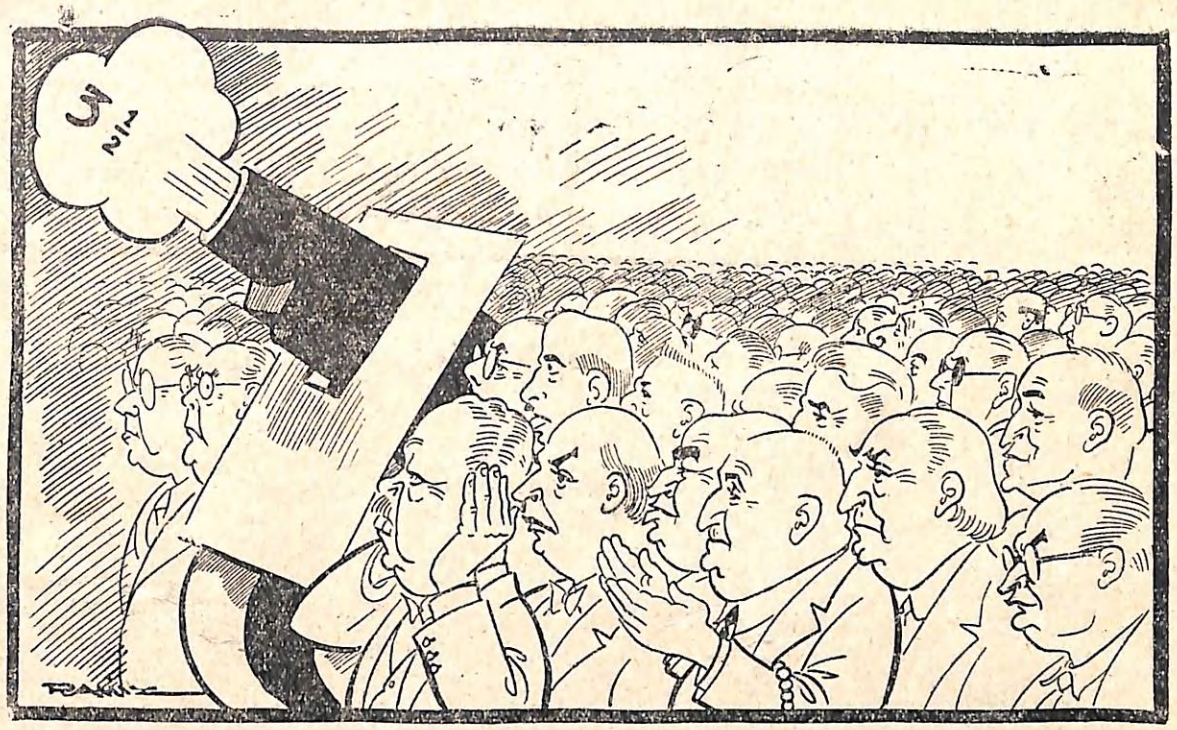

Seçimden bir gün evvel, gedikli Milletvekillerimizin (üç buçuk) attıklarını gösterir tablodur!

— Niçin öyle, Millî Kalkınma üyesi gibi, pısrık pısrık duruyorsun?

— Ya... Demokratım diyeyim de hastahanelik mi olayım!

– Sanki plaja niçin sandık koymamışlar!

– Hakikatın bu kadar açık ve çıplak olduğu yere sandık konmaz da ondan!

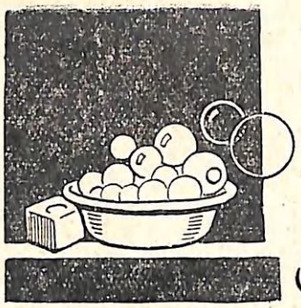

Köpük ve Çocuk

Yazan: Refik Halit

Etrafındaki güzellikleri, güzel renkleri, sesleri, hareketleri fark etmeğe başlar başlamaz çocuk gözlerinin takılıp kaldığı, cazibesinden kendini ayıramadığı hoş, sevimli ve hiçten şeyler arasında bir de köpük vardır. Çocuk köpük seyrine bayılır. Pek haklıdır.

Küçük yaşıma ne yazıkki ancak hayalen düşündüğüm zaman aklımda kalanın ayrı ayrı güzellikte dört köpük olduğunu şimdi iyice anlıyorum: Sabun köpüğü, deniz köpüğü, süt köpüğü ve reçel köpüğü... Hamama sokulan çocuk yıkanmağı sevmese bile sabun köpüğü seyrine ve bu köpükle oynamağa can atar. Hamam ezasının tek eğlencesi ve tesellisi — yıkanma sırası gözlerini yakmasına rağmen — köpüktür. Ellere bulanarak baş ve ikinci parmak arasından boşluğa bırakılan sabun köpüğü balonları... Yahut sabunlu su dolu tasa bir bez örtülüp üflenerek kat kat mini mini renkli kubbelerden kurulan yine köpük şişirmesi saraylar!

Dünyada hiçbir renk ve renkler imtizacı sabun köpüğündeki kadar nazik, âdeta tılsımlı ve sihirli, o dünyaya yakışmayacak derecede tam başka ışıklı masal, rüya ve cennet gibi hayali mefhumları düşündürüp ruhumuza şenlik, şiir salıcı değildir. Düşününüz ki sabun köpüğünden bir balon yahut kubbe gökteki eleğimsağmanın elimize geçmişi ve bizim elimizden de gelenidir.

Çocuk sabun şişirirken gerçeğinden daha hünerli bir kâinat kurduğuna inanır, gurura kapılır. Köpükten dünyaların ömursüzlüğünü de bir nisbet dahilinde hakiki kâinatınkine benzemez mi?

Sabun köpüğü geçici ve değişici olan maddi ve manevi her güzelliğin — saadetin, gençliğin, baharların ve çiçeklerin, aşkın ve ihtirasın, lâle devirleri ile eski boğaziçi mehtaplarının, kısacası güzel hayatın — en turuncu ve elektrik mavisi bir zarif, en mânalı bir senbolüdür. Sabun köpüğünden balonun nefeslik camına yapışmış kar renginde bir benekle kendine güvenerek havalanıp uçarken birdenbire çatlamasına, yok olmasına çocuk güler. Biz büyüklerde «bir ömür böyle geçer» der, üzülürüz.

★

Çocukluğumda çamaşır günleri evde leğenden taşan ve bana zenci bacıların siyah parmaklarından taştığını sandıran köpüklerden de gözümü ayıramazdım. Fakat sabahleyin mangala konmuş süt kabını beklerken ağır ağır, bir gök manzumesi minyatürü işlenir gibi birbirine henüz yapışık, alı yeşilli binlerce küre dolu süt köpüğü daha hoşuma giderdi; zira bu, etrafa bir hayat, hayatiyet kokusu yayardı.

Vapurda bulunup da deniz köpüğünün seyrinden keyfe gelmeyen bir çocuk yoktur. Bizim zamanımızda vapurlar yandan çarklı idiler ve kadınlar yalnız arka tarafta oturduklarından bir köpük seli içinden geçerek giderlerdi. Şimdi bile gözlerimi kapayınca kendimi —pataklandıkca aklaşan, hışıldayan bitmez tükenmez— köpüklere bakıyormuşum sanıyorum; sanki elli beş yıl önceki gibi çarklı bir vapura binmiş, anamla birlikte Beylerbeyinden Köprüye doğru tekrar yol alıyorum...

Yazları harem tarafında kaynatılan reçellerin devrile devrile tencere üstlerinde birikmiş tatlı köpüklerini de unutmadım. Bunları kepçe ile ikide bir tabağa koyarlardı; usulcacık parmağımı banar. kofluğuna ve yavanlığına aldırmayarak köpüğe karşı duyulan çocuk merakile yalar, yalardım.

Bence çiçekler, yemişler ve onlara benzeyen tazeler hünerbaz tabiatin yavaş yavaş kabarıp taşan, nihayet çeşitli güzel renklerde, şekillerde ve rayihalarda kararını bulup katılaşan köpükleridir.

Haftanın Ansiklopedisi

H. A. Yücel samimi olsun diye misafirleri pijama ile kabul etti

Hademe — Misafir geldi..
Yücel — Buraya al daha samimi olur!

Susuzluk yüzünden Ortaköy yangınında etfaiye seyirci kaldı..

Etfaiye müdürü— Beni, Roma yangınını seyreden Neron zannederlerse yanarım!

Üsküdar camiinin minare ve kubbesinde ağaçlar çıktı

Lütfi Kırdar — Bak, camilerin tepesinde yeşil saha yapmak benim aklıma gelmemişti!

Çömezin Röportajları: 2

o

Oy'unu kime vereceksin?

o

ÇİZEN: **RAMİZ**

Çömez — Köylü dayı, Oyu'nu iyi kullanmazsan işlerin altüst olur.

Köylü — Merak etme hemşerim, eşeği sırtlamağa niyetim yok!

Çömez — Maarif ordusu hangi partiyi sever?

Öğretmen — Biz, yerinde partiyi severiz. Yerinde say kumandası verilmemek şartiyle!

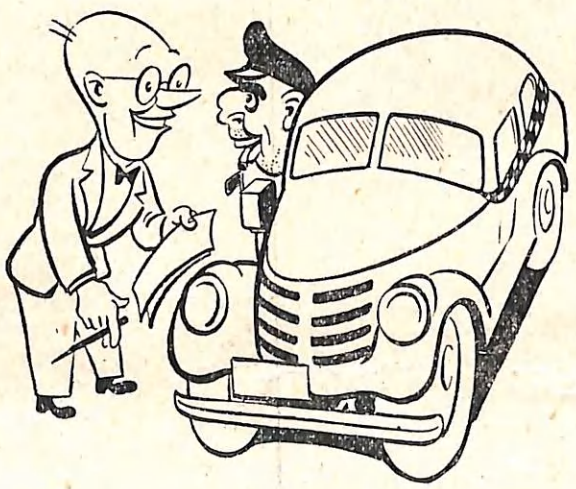

Çömez — Şoför arkadaş, Oyu'nu kime vereceksin?

Şoför — Halk Partisine, malumya o da bizdendir. İstediğini istediği mevkie götürür, istemediğini çiğner geçer!

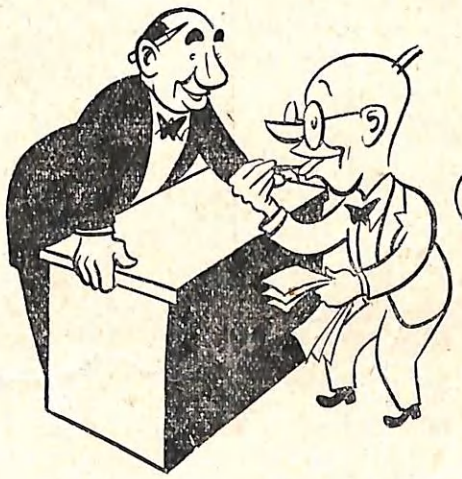

Çömez — Tüccarbaşı Oyu'nu kime vereceksin?

Tüccar — Halk Partisine, bizim en iyi müşterimizdir. Beş kuruşluk malımızı beş kuruş on paraya alıp beş yüze bize satar!

Çömez — Oyu'nu kime vereceksin bayan?

Kadın — Halk Partisine kanaatlerime uygun buluyorum. Sayesinde bütün erkekler kılıbık oldu!

Çömez — Sayın avukat, Oyu'nu kime vereceksin?

Avukat — Halk Partisine, onun sayesinde Parti kavgaları aldı yürüdü, bize de iş çıktı!

Çömez — Bay memur Oyu'nu kime vereceksin?

Memur — Estağfirullah, bendeniz nasıl emredilirse Oyu'mu öyle vermeğe memurum!

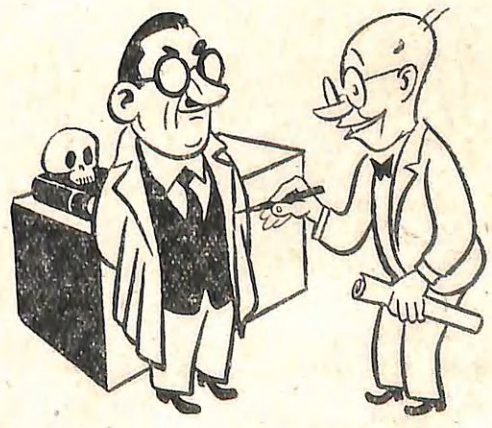

Çömez — Sayın bay doktor, partilerden hangisini tercih edersiniz?

Doktor — Tabii Halk Partisini, her dakika elinde dört yüz altmış tane sandalye hastası bulunduruyor!

Hikâye

BİR ALDATMA

Yazan: ÇALÇENE

Vapur, rıhtıma yanaşırken, Vecdinin kalbi heyecandan çarpıyordu: Tam on beş gündür İstanbulda değildi. Onu, Mersine teftişe göndermişlerdi. Bu, İstanbuldan, daha doğrusu karısından ayrılış ona ölüm kadar acı gelmişti. Karısını çıldırasiya sever ve kıskanırdı. Bu, marazi bir kıskançlık değildi. Çünkü, karısı harikülâde genç ve güzeldi. Etrafında kur yapmağa kalkan bir sürü sözde dost ve ahbap vardı. Vecdi, kabil olduğu kadar bu adamlardan uzak kalmağa gayret ederken, Vildan güzel ve zeki gözlerini kırpar:

— Nafile, derdi; kıskançlığını belli ediyorsun! Fakat, bu doğrudan doğruya benden şüphe etmektir. Beni bu kadar karaktersiz mi buluyorsun? Kaldı ki, onları senden daha çok evvelinden tanırım, isteseydim onlardan birile evlenirdim.

Bu haklı sözler karşısında Vecdi inkâra kalkar, onlardan şüphe etmediğini ispat etmek için de telefona sarılır, kıskandığı adamları eve çağırırdı. Fakat içindeki şüphe kuşu durmadan öter:

— Ya bir gün onlardan birisine gönlünü kaptırırsa...? derdi.

Oh; nihayet bu korkulu günler arkada kalmıştı. Rıhtımdan bir taksiye aladı:

— Ayaspaşa'ya!

Dedi. Geleceğinden karısının haberi yoktu. Onun karşısına ani olarak çıkmak, ne yaptığını görmek istiyordu.

Apartmanlarının merdivenlerini süratle çıktı. Zile bastı. Kapıyı açan hizmetçi:

— A..., beyefendiymiş!

Diye elinden valizini kaptı, sonra:

— Hanımefndi evde yok!

Dedi.

— Nereye gitti?

— Bilmem, şurada mektup yazıyordu, telefon çaldı: «Alo... a... sizmisiniz? Ben de size şimdi mektup yazıyordum. Hem özür dileyecek, hem de vaktinizin ne zaman müsait olduğunu soracaktım. Şimdi mi? Pekâlâ, geliyorum, mutlaka bekleyiniz!» dedi, bana bir şey söylemeden çıktı, gitti.

Vecdi, kalbinin tuhaf bir halde burkulduğunu hissetti. Bu ne demekti? Telefonla konuştuğu acaba kimdi? Odada dolaşırken yazıhanenin üzerinde yarısı yazılmış bir mektup gördü. Bu, mutlaka, Vildan'ın telefonda bahsettiği mektup olacaktı. Büyük bir merak içinde yürüdü, kâğıdı eline aldı ve okumağa başladı:

«Muhterem Recai Beyefendi;

Siz haklıymışsınız ve siz muzaffer çıktınız; kendimi kayıtsız ve şartsız olarak size teslim etmeğe karar verdim.

Geçen günü yaptığım çocukca harketi, çocukca inadı düşündükçe ellerimle yüzümü kapatıyor, kendi kendime: «Ne kadar budalaymışım!» diyorum. O günden beri istırap içinde kıvranıp duruyorum, gözlerime uyku girmiyor...»

Vecdi, beyninden vurulmuşa döndü. Bir iskemleye çöktü. Nihayet olan olmuş, korktuğuna uğramıştı. Her tarafı tirtir titreye titreye mektubu okumağa devam etti:

«Her sabah, bugün mutlaka Recai beye gideceöim, diyorum; Fakat, odanızda beni karşınızda heyecan içinde görüp de: «Nasıl, dememişmiydim? Nasıl olsa elime düşeceğini söylememiş miydim? İşte geldin!» diyeceğinizden korkuyor, bir az da utanıyorum. Fakat artık tahammülüm kalmadı: Geleceğim.

O gün bana mantomu çıkarmamı söylemiştiniz, ben itiraz etmiştim. Siz gülerek: «Lâkin manto ile nasıl olur...?» demiştiniz. Sonra, ben de kendi kendime gülmüş ve mantomu çıkarmıştım. Fakat... gözgöze geldiğimiz, hele siz elinizi çeneme sürdüğünüz anda, deliye dönmüş, derhal ayağa fırlamış ve sizi göğsünüzden iterek kapıya fırlamıştım. Siz, sakin bir halde arkamdan söylenmiştiniz:

«Ne kadar inat etsen nafile, nasıl olsa elime düşeceksin!.

Doğruymuş. Bu işi kocam gelmeden halletmeliyiz! Arzu ettiğiniz zaman hemen geleceğim. Yine çocukluk yapmağa kalkacak olursam, beni dinlemeyiniz, icap ederse zor kullanınız. Size müsaade ediyorum!»

Yarı kalan mektup burada bitiyordu. Fakat her şey meydandaydı, her şey aşikârdı.

Birden kapı çalındı. Dışardan hizmetçinin sesi geldi:

— Beyefendi geldi!

Vildan, bir rüzgâr gibi içeri daldı; tuvaleti bozulmuş, yüzü gözü kızarmıştı. Vecdinin boynuna sarıldı:

— Bu Recai kim...?

Vildan şaşırmıştı:

— Bir yaşıma daha girdim, diye söylendi, Kaçtane Recai var? Ayol, amucanı tanımıyor musun?

Sonra biraz nefes aldı:

— Sorma, dedi; başıma neler geldi. Bir hafta evvel, çürük dişim ağrımağa başladı. Diş doktoru olan amcana gittim: «Çekelim!» dedi. Evvelâ razı oldum ama, sonra korktum; adamcağızı göğsünden iterek dışarı fırladım. Fakat kâfir diş ağrısı bir türlü dinmedi. Şimdi ondan geliyorum.

Sonra, küçücük ağzını açtı, yeri boş kalmış kök dişini gösterdi:

— Bak, dedi. Çektirdim!

— Bana güneş banyosunu doktorum tavsiye etti...
— Peki kendisi niçin gelmedi!

Kadın Neye Benzer?

Trene benzer, bazan yoldan çıkar.

Radvo programına benzer: Birdenbire değişir.

Otomobile benzer: Bir çok hayatı mahveder.

Lâmbaya benzer: Parlamak ve devrilmek tehlikesi vardır.

Kitaba benzer: İçinde ne olduğu kabını açmadan belli olmaz.

Termometreye benzer: Bazan hararet beynine sıçrar.

Sigaraya benzer: Ateş ve duman savurduğu olur.

Kibrite benzer: Çakar almaz veya etrafı yakar.

Buna rağmen, bazı erkekler "kadının benzeri yoktur" derler.

Rüya...

Karısını rüyasında görmüştü. Sabahleyin anlatıyordu;

Kadın!

— Söyle bakayım, kocacığım, beni nasıl gördün! Diye sordu.

Adam manalı manalı güldü:

— Bilmemezlikten gelme, karıcığım. Rüyada sen de benimle beraberdin!

Kurtlar ve Kuzular

— Eskiden kızlar, kurt kapar korkusile, evlerinden dışarı çıkmazlardı.

— Evet, şimdi de, kurt gelir de evde bulamazsa diye korkduklarından dışarı çıkamıyorlar!

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü:
M. N. Üyken
Basıldığı yer:
İstanbul — PULHAN MATBAASI

Reklâm

Küçük bir şehirde bir Rum ile bir Ermeni birer manifaturacı dükkânı açmışlardı. Rum, dükkânına: "Dünyanın en ucuz mağazası" ismini verdi.

Bunu gören Ermeni, daha üstün çıkmak gayesiyle, dükkânına: "Kâinatın en ucuz mağazası" adını takdı.

Fakat rekabete hazırlanan bir Yahudi de yeni bir manifatura dükkânı açmaktan vaz geçmedi ve kapısına: "Bu şehsin en ucuz mağazası" levhasını yapıştırdı.

Hocanın İmtihanı

On yaşındaki bir ilkokul talebesi imtihan oluyordu. Ona şu suali sordular:

— Birinci dünya harbinde ne yapıyordunuz?

Talebe şu cevabı yazdı:

— Babamla seyyahatteydim.

Kılıbık Değilmiş!

Kılıbıklar kulubünde toplantı vardı. Evlerinde sesleri çıkmayan kocalar bütün hınçlarını birbirlerinden alıyorlar, bağırıp çağırıyorlar, muhtelif meseleler üzerinde tartışıyorlar, atışıyorlar, çatışıyorlardı.

Bir aralık kapı açıldı ve içeri Tombul Teyze çapında bir kadın girdi. Hepsi: Acaba hangimizin karısı?» diye birbirlerine bakıştılar.

Kadın, kendisini görür görmez bir kenara sinmiş olan cılız bir adama doğru gidip ensesinden yakaladı ve kapıya doğru sürüklemeğe başladı:

— Sen kılıbık mısın ayol! Bu kılıbıklar arasında ne arıyorsun, haydi bakalım; yürü dışarı!

KIT'A

Her ne öğrendim ise hepsi de altüst olmuş
Kara cahil gibi kaldım bu yaşımda heyhat
Eskiden altın anahtardı açan her kilidi
Kapıyor her ağzı şimdi de bir deste kâğıt.

Hüseyin Rıfat

Fakir Kıraliar

Antika meraklısı yeni zengin, yollar açılınca Parise gitmiş, tarihî eşya almak hevesine kapılmıştı. Kendisine kılavuzluk eden simsar onu bir antikacı dükkânına götürdü.

Antikacı tarih bir karyolayı göstererek izahat vermeğe başladı:

— Bu karyolanın değeri çok fazladır. Bunun içinde on dördüncü, on beşinci ve on altıncı Louis yatmışlardır.

Yeni zengin hayret etti:

— Halbuki ben kralları, tek başlarına, bir yatakta yatabilecek kadar zengin zannederdim...

İstanbul ve Taşra Bayilerimize:

Karikatürist Ramiz'in çıkardığı:

(HACI AĞALAR ALBÜMÜ) nün intişarından bir hafta sonra bir tane bile mevcudu kalmamıştır. Siparişlerin çokluğu karşısında üçüncü tabını yapacağız. Şimdilik sayın okuyucularımızın ve bayilerimizin isteklerini cevaplandıramadığımız için özür dileriz.

Sayın Okuyucularımıza:

Gazetemizle yapılacak muhaberat ve siparişler için: İstanbul 255 numaralı posta kutusuna yazınız.

Tombul Teyze
Albümü
No. 4
Bu fevkalâde albüm gayet az kalmıştır
Fiatı **50** kuruştur

Kadınlar Albümü
Ramizin en güzel kadın resimleri ile dolu bu nefis eser bitmek üzeredir
Fiatı **150** kuruştur
Siparişlerinizi bir kartla
(255) posta kutusuna bildiriniz.

TOMBUL TEYZE

Tombul Teyze köşküne yerleşmek için sandık sepet açıyor...

Tombul Teyze — Seni aptal herif seni, sandıkta ne işin var? Oraya büyükler girer!

Sayın görücülerime: T. T. Postası cevaplarını bundan sonra bu yeni evimizden vereceğimden mektuplarınızı lütfen (255) numaralı posta kutusuna göndermenizi rica ederim. **Tombul Teyze**